

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж2.527/16
Дана 22.09.2016. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду као другостепени грађански суд у већу састављеном од судија овог суда Душице Шалић као председника већа, Верице Бајић и Оливере Пејак-Прокеш као чланова већа, у правној ствари тужиље **Љ.Д. из Н.С., ... , коју заступа пуномоћник Ж.Т. адвокат из Н.С., против туженог Б.Д. на непознатом месту пребивалишта и боравишта, кога заступа привремени заступник Н.Б. адвокат из Н.С.,** ради заштите од насиља у породици, одлучујући по изјављеној жалби туженог против пресуде Основног суда у Новом Саду пословни број П2.438/16 од 15.06.2016. године, у нејавној седници већа одржане дана 22.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба туженог се као неоснована **ОДБИЈА** па се пресуда Основног суда у Новом Саду П2.438/16 од 15.06.2016. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Трошкови жалбеног поступка туженом се не досуђују.

Образложење

Побијаном првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиље те је одређена мера заштите од насиља у породици против туженог Б.Д. којом му је забрањено приближавање тужиљи Љ.Д. на удаљености мањој од 100 метара и наложено да се уздржава од приближавања тужиљи на овој удаљености под претњом извршења а забрањено му је и приступ око места становања тужиље Љ.Д. у Н.С., ... као и приступ радном месту тужиље и наложено му је да се уздржава од приступа на напред наведена места на удаљености мањој од 100 метара под претњом принудног извршења. Туженом је забрањено да на било који начин узнемирава тужиљу те му је наложено да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим угрожава телесни интегритет душевно здравље и спокојство тужиље. Пресудом је тужиља обавезана да привременом заступнику на име трошкова парничног поступка исплати новчани износ од 36.000,00 динара под претњом принудног извршења док је тужени обавезан да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати новчани износ од 106.500,00 динара под претњом извршења. Утврђено је да је захтев за одређивање привремене мере повучен.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио тужени заступан по привременом заступнику из свих законских разлога посебно инсистирајући на погрешно утврђеном чињеничном стању с обзиром да је првостепени суд неосновано одбио саслушање предложених сведока па је предложио да се побијана пресуда укине и спис врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Одговор на жалбу није достављен.

Жалба туженог изјављена по привременом заступнику је дозвољена, благовремена али неоснована.

Према стању у спису и утврђењу првостепене пресуде а полазећи од датих разлога у истој првостепени суд утврђује да су се у свему испунили Законом предвиђени услови из одредбе чл.197. и 198. Породичног закона у правцу усвајања тужбеног захтева и одређивања мера заштита од насиља у породици у односу на туженог. Ово све из разлога што је према чињеничном утврђењу суд нашао да су се односи између тужиље и туженог, који је син тужиље, пореметили те да је од стране туженог дошло до насилничког понашања у односу на тужиљу као мајку туженог. Поремећај односа између парничних странака које су живеле у истом стану и то у стану тужиље у који се доселио тужени по изласку са одслужења казне затворра у јулу месецу 2015. године од ког момента су и настали проблеми између парничних странака који су се нарочито интензивирали почетком 2016. године након што је тужени у стан у коме је живео са својом мајком и својим сином, над коме је тужиља одређена за старатеља решењем Центра за социјални рад Града Н.С. од ... године, у стан довео и своју девојку М.Т. У стану с обзиром на површину истог није било места за четворочлану породицу, из истих разлога је тужиља заједно са малолетним Ј. сином туженог, боравила у соби док је тужени са својом девојком боравио у кухињи а где су током ноћи конзумирали алкохол, гласно разговарали тако да су на тај начин узнемиравали тужиљу и малолетног Ј. који из тих разлога нису могли да спавају. На захтев тужиље да се тужени са својом девојком исели из стана исти се оглушио и из тих разлога је дошло до сукоба између њих а и до физичког напада од стране туженог према тужиљи услед чега се тужиља морала обратити и за помоћ лекара тако да је због овог физичког напада ..... године издато и лекарско уверење Д.з. у Н.С.. У истом је потврђено да је дошло до физичких повреда на глави и лицу тужиље а због ког догађаја је обавештена и Управа полиције након чега се по интервенцији полиције тужени са својом девојком иселио из стана после чега је тужиља променила браву у стану и у истом наставила да живи заједно са малолетним Ј. Код таквог чињеничног утврђења првостепени суд је нашао да су се односи између парничних странака почев од момента када се тужени уселио у стан тужиље постепено погоршавали, да су исти кулминирали догађајем од ..... године којом приликом је дошло и до физичког напада од стране туженог према тужиљи те да се иста због свих тих разлога осећала јако уплашено, узнемирено, бојала се да се син не појави изненада, а са разлога чињенице што је ово узнемиравање и након што се тужени иселио из стана настављено и то СМС порукама претеће садржине које је тужени упутио тужиљи. Код таквог чињеничног утврђења првостепени суд је нашао да су у свему испуњени услови да се применом одредбе чл. 197. и чл. 198. Породичног закона усвоји захтев тужиље те да се у односу на туженог изрекну одговарајуће мере заштите, а на начин како је то одлучено изреком првостепене пресуде.

Код таквог стања ствари правилном применом материјалног права судио је првостепени суд када је тужбени захтев тужиље као основан усвојио. Ово већ из разлога на које се позива и првостепени суд у својој пресуди а које у свему прихвата и

овај суд и на исте упућује у одговору на наводе жалбе уместо овде сувишног понављања.

Стога овај суд наводе жалбе није могао прихватити као тачне и основане јер је побијана пресуда донета без битних повреда о којима овај суд води рачуна по службеној дужности у смислу одредбе чл. 386. ст. 3. ЗПП-а а у вези са одредбом чл. 374. ст. 2. тач. 1. до 3., 5., 7. и 9. ЗПП-а, уз потпуно и правилно чињенично утврђење и уз правилну примену одредби материјалног права. Првостепени суд није учинио ни битну повреду на коју покушава неосовано да укаже жалба туженог, а из одредбе чл. 374. ст. 2. тач. 12. ЗПП-а с обзиром да у побијаној пресуди није учињена ни ова битна повреда, а са разлога на које се указује жалбом у правцу да је првостепени суд неосновано одбио да проведе доказе које су предложене од стране привременог заступника туженог и да саслуша предложене сведоке и то М.Т. и малолетног Ј.Д. Правилно је по оцени овог суда првостепени суд образложио своју одлуку којом је провођење предложених доказа одбио. И по налазу овог суда из свих проведених доказа следи правилно утврђење до кога је дошао првостепени суд, а које се односи на чињеницу да је од стране туженог према тужиљи извршено насиље у породици, тако да предложени докази нису били неопходни и потребни да се проводе у правцу чињеничног стања које је утврђено, а које следи из других проведених доказа, тако да се предложени докази нису показали нужним и неопходним како то покушава да представи жалба привременог заступника туженог.

Одредбом чл. 197. Породичног закона регулисано је шта представља насиље у породици у смислу овог закона, а то је да је насиље понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, друштвено здравље или спокојство другог члана породице. Надаље истим чланом је одређено да се насиљем у породици у смислу става 1. овог члана сматрају наносење или покушај наносења телесне повреде, изазивање страха, потом претња убиством или наносење телесне повреде члану породице или њему блиском лицу, вређање као и свако друго безобзирно и злонамерно понашање. Чланом 198. Породичног закона у ст. 2. је утврђено да мере заштите од насиља у породици су оне којима се спречава и онемогућава даље насиље у породици, а то су пре свега издавање налога за иселење из породичног стана или куће без обзира на право својине односно закупа непокретности, издавање налога за усељење у породичну кућу или стан без обзира на право становања односно закупа непокретности, забрана приближавања члану породице на одређену удаљеност, забрана приступа у просторију око места становања или места рада члана породице и забрана даљег узнемиравања члана породице. Полазећи од наведене законске одредбе овај суд налази да је првостепени суд основом утврђеног чињеничног стања нашао да се у понашању и поступцима туженог у свему стичу елементи насилног понашања које указују на постојање насиља у породици у смислу чл. 197. Породичног закона те да је са тих разлога у односу на истог било неопходно да се применом одредбе чл. 198. Породичног закона изрекну одговарајуће мере заштите од насиља у породици и то оне које су изречене од стране првостепеног суда изреком побијане пресуде.

Са свих изнетих разлога жалба привременог заступника туженог се по оцени овог суда показује као неоснована па је иста као таква одбијена те побијана првостепена пресуда потврђена применом одредбе чл. 390. ЗПП-а како је то одлучено изреком ове пресуде.

Како тужени са својом жалбом у другостепеном поступку није успео то му не припадају ни трошкови другостепеног поступка па су исти и одбијени како је то одлучено овом пресудом.

Председник већа-судија

Душица Шалић,с.р.

Зто: